

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2021 m. liepos 15 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Laisvas darbuotojų judėjimas – Laisvas kapitalo judėjimas – Pajamų mokestis – Teisės aktai dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo – Pajamos, gaunamos kitoje nei gyvenamosios vietos valstybėje narėje – Atleidžiamos nuo mokesčio sumos apskaičiavimo tvarka gyvenamosios vietos valstybėje narėje – Tam tikrų mokesčių lengvatų dalies praradimas“

Byloje C-241/20

dėl *tribunal de première instance du Luxembourg* (Belgija) 2020 m. balandžio 1 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2020 m. birželio 5 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

BJ

prieš

Belgijos valstybę

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas J.-C. Bonichot, Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotoja R. Silva de Lapuerta (pranešėja), teisėjai C. Toader, M. Safjan ir N. Jääskinen,

generalinė advokatė J. Kokott,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- BJ, atstovaujamo advokatės N. Lequeux,
- Belgijos vyriausybės, atstovaujamos C. Pochet, P. Cottin ir S. Baeyens,
- Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos M. K. Bulterman ir M. A. M. de Ree,
- Europos Komisijos, atstovaujamos W. Roels ir V. Uher,

* Proceso kalba: prancūzų.

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinės advokatės nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl SESV 45 straipsnio, 63 straipsnio 1 dalies ir 65 straipsnio 1 dalies a punkto išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant BJ ir Belgijos valstybės ginčą dėl dalies mokesčių lengvatų, į kurias BJ būtų turėjęs teisę, jei visas savo pajamas būtų gavęs Belgijoje, praradimo.

Teisinis pagrindas

Belgijos ir Liuksemburgo mokesčių sutartis

- 3 1970 m. rugsėjo 17 d. Liuksemburge pasirašytos Belgijos Karalystės ir Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės sutarties dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo ir kai kurių kitų pajamų bei turto mokesčių klausimų suderinimo (toliau – Belgijos ir Liuksemburgo mokesčių sutartis) 6 straipsnio „Pajamos iš nekilnojamojo turto“ 1 dalyje nustatyta:
„Pajamos iš nekilnojamojo turto apmokestinamos toje susitariančiojoje šalyje, kurioje šis turtas yra.“
- 4 Šios sutarties 15 straipsnio „Nesavarankiškas darbas“ 1 dalyje numatyta:
„Nepažeidžiant 16, 18, 19 ir 20 straipsnių nuostatų, darbo užmokestis ir kiti panašūs mokėjimai, kuriuos susitariančiosios valstybės rezidentas gauna kaip pagal darbo sutartį dirbantis darbuotojas, apmokestinami tik šioje valstybėje, išskyrus atvejus, kai darbas atliekamas kitoje susitariančiojoje valstybėje. Jei darbas atliekamas joje, šiuo pagrindu gautas darbo užmokestis apmokestinamas toje kitoje valstybėje.“
- 5 Minėtos sutarties 23 straipsnio „Dvigubo apmokestinimo išvengimo nuostatos“ 2 dalies 1 punkte nustatyta:
„Belgijos rezidentų atveju dvigubo apmokestinimo išvengiama taip:
1) pajamos iš Liuksemburgo, išskyrus 2 ir 3 punktuose nurodytas pajamas, ir Liuksemburge esantis turtas, kuris apmokestinamas šioje valstybėje pagal pirmesnius straipsnius, Belgijoje yra atleidžiami nuo mokesčių. Šiuo atleidimu nuo mokesčių neribojama Belgijos teisė nustatant savo mokesčių tarifą atsižvelgti į šitaip nuo mokesčių atleistas pajamas ir turto dalis.“
- 6 Tos pačios sutarties 24 straipsnio „Nediskriminavimas“ 4 dalies a punkte nustatyta:
„Belgijoje gyvenančio fizinio asmens, kurio daugiau nei 50 % pajamų iš profesinės veiklos pagal 7 ir 14–19 straipsnius yra apmokestinamos Liuksemburge, šioje valstybėje pagal Sutarties 6, 7 ir 13–19 straipsnius apmokestinamos pajamos jo prašymu yra apmokestinamos vidutiniu mokesčio tarifu, kuris, atsižvelgiant į jo padėtį ir šeimos išlaikymo išlaidas bei bendras jo pajamas, jam būtų taikomas, jeigu jis būtų Liuksemburgo rezidentas.“

Belgijos teisė

- 7 *Code des impôts sur les revenus 1992* (1992 m. Pajamų mokesčio kodeksas; redakcija, taikyta klostantis pagrindinės bylos aplinkybėms; toliau – 1992 m. CIR) reglamentuojamos nuo mokesčio atleistos pajamos.
- 8 Mokesčio lengvatos už ilgalaikius indėlius ir išlaidas, patirtas siekiant taupyti elektros energiją gyvenamosiose patalpose, reglamentuojamas atitinkamai šio kodekso 145/1 ir 145/24 straipsniuose.
- 9 Minėto kodekso 155 straipsnio pirma pastraipa suformuluota taip:
„Apskaičiuojant mokestį atsižvelgiama į pagal tarptautines sutartis dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo nuo mokesčio atleidžiamas pajamas, o mokestis proporcingai sumažinamas, atsižvelgiant į tai, kokią visų pajamų dalį sudaro nuo mokesčio atleistos pajamos.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 10 2006–2011 mokestiniais metais BJ, Belgijos rezidentas mokesčių tikslais, dirbo pagal darbo sutartį Liuksemburge.
- 11 Be to, BJ yra Liuksemburge esančio buto, išnuomoto fiziniam asmeniui kaip gyvenamoji patalpa, ir dviejų Belgijoje esančių nekilnojamojo turto vienetų savininkas.
- 12 Pagal Belgijos ir Liuksemburgo mokesčių sutarties 6 straipsnio 1 dalį ir 15 straipsnio 1 dalį BJ Liuksemburge gautos pajamos iš nekilnojamojo turto ir profesinės veiklos buvo apmokestinamos Liuksemburge; jos apmokestintos šioje šalyje pagal šios sutarties 24 straipsnio 4 dalies a punktą.
- 13 Pagal šios sutarties 23 straipsnio 2 dalies 1 punktą ir 1992 m. CIR 155 straipsnį į šias pajamas, atleistas nuo mokesčių Belgijoje, pirma, buvo atsižvelgta nustatant mokestį šioje valstybėje narėje. Antra, taip nustatytam mokesčiui pritaikytos mokesčio lengvatos dėl nuo mokesčio atleistos pajamų dalies, ilgalaikių indėlių ir išlaidų, siekiant taupyti energiją gyvenamosiose patalpose, numatytos atitinkamai 1992 m. CIR 131 straipsnyje, 145/1 ir 145/24 straipsniuose. Trečia, pagal 1992 m. CIR 155 straipsnį šis mokestis proporcingai sumažintas atsižvelgiant į tai, kokią visų BJ pajamų dalį sudaro atleistos nuo mokesčio pajamos iš Liuksemburgo.
- 14 Belgijos mokesčių administratoriui pateiktais skundais BJ ginčijo šių dviejų mokesčio lengvatų kategorijų taikymo eiliškumą, teigdamas, kad mokesčio lengvatos dėl pajamų, kurios atleistos nuo mokesčių pagal tarptautines sutartis dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo, taikymas ne prieš, bet po mokesčio lengvatų dėl nuo mokesčio atleistos pajamų dalies, ilgalaikių indėlių ir išlaidų, patirtų siekiant taupyti energiją gyvenamosiose patalpose, neleidžia jam visiškai pasinaudoti šiomis mokesčių lengvatomis, į kurias turi teisę pagal Belgijos teisės aktus, todėl praranda jų dalį, proporcingą nuo mokesčio atleistoms Liuksemburgo pajamoms.
- 15 Kai šie skundai buvo atmesti, BJ kreipėsi į *tribunal de première instance du Luxembourg* (Liuksemburgo pirmosios instancijos teismas, Belgija), prašydamas suteikti visas nagrinėjamas mokesčių lengvatas. Šio teismo teigimu, didžioji dalis šių lengvatų buvo prarasta, nes pritaikius minėtas lengvatas tik labai nedaug sumažėjo Belgijoje gautoms BJ pajamoms taikomas mokestis.

- 16 Šiuo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas visų pirma klausia, ar SESV 45 straipsnį reikia aiškinti taip, kad pagal jį draudžiamos tokios nacionalinės mokesčių teisės normos, kaip nagrinėjamos pagrindinėje byloje. Jeigu taip, toliau jis norėtų sužinoti, ar tam tikros pagrindinės bylos aplinkybės gali turėti įtakos šiam aiškinimui. Galiausiai šiam teismui taip pat kyla klausimas, ar atsižvelgiant į tai, kad BJ gauna pajamų iš Liuksemburge turimo buto nuomos, SESV 63 ir 65 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiamos tokios teisės normos.
- 17 Šiomis aplinkybėmis *tribunal de première instance du Luxembourg* (Liuksemburgo pirmosios instancijos teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokius prejudicinius klausimus:
- „1. Ar pagal SESV 45 straipsnį draudžiami tokie teisės aktai, kaip nagrinėjami pagrindinėje byloje, neatsižvelgiant į tai, ar jų nuostatos buvo perkeltos į dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartį, pagal kuriuos apskaičiuojant mokesčių mokėtojo gyvenamosios vietos valstybėje mokėtiną pajamų mokesčių jis praranda dalį pajamų, atleistų nuo mokesčio, ir kitas asmenines mokesčių lengvatas (pavyzdžiui, mokesčio lengvatą dėl ilgalaikių indėlių, t. y. pagal gyvybės draudimo sutartį sumokėtų įmokų, ir mokesčio lengvatą dėl išlaidų, patirtų siekiant taupyti elektros energiją) dėl to, kad atitinkamais metais taip pat gavo darbo užmokesčių kitoje valstybėje narėje, kurioje šis užmokestis buvo apmokestintas?
 2. Jeigu į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar atsakymas nesikeičia, jeigu savo gyvenamosios vietos valstybėje mokesčių mokėtojas negauna reikšmingų – kiekybiškai ar proporcingai – pajamų, tačiau ši valstybė vis dėlto gali jam suteikti šias mokesčių lengvatas?
 3. Jeigu į antrąjį klausimą atsakoma teigiamai, ar atsakymas nesikeičia, jeigu pagal gyvenamosios vietos valstybės ir kitos valstybės sudarytą dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartį toje kitoje valstybėje apmokestinant pajamas mokesčių mokėtojui buvo suteiktos asmeninės mokesčių lengvatos, numatytos tos kitos valstybės narės mokesčių teisės aktuose, tačiau šios mokesčių lengvatos neapima tam tikrų mokesčių lengvatų, į kurias mokesčių mokėtojas iš esmės turi teisę gyvenamosios vietos valstybėje?
 4. Jeigu į trečiąjį klausimą atsakoma teigiamai, ar atsakymas nesikeičia, jeigu, nepaisant šio skirtumo, mokesčių mokėtojui toje kitoje valstybėje narėje taikoma mokesčio lengvata, kuri yra bent jau ne mažesnė už tą, kurią jis prarado savo gyvenamosios vietos valstybėje narėje?
 5. Ar atsakymai į klausimus yra vienodi atsižvelgiant į [SESV 63 straipsnio 1 dalį ir 65 straipsnio 1 dalies a punktą] dėl tokių teisės aktų, kaip nagrinėjami pagrindinėje byloje, neatsižvelgiant į tai, ar jų nuostatos buvo perkeltos į dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartį, pagal kuriuos apskaičiuojant mokesčių mokėtojo gyvenamosios vietos valstybėje mokėtiną pajamų mokesčių mokėtojas praranda dalį pajamų, atleistų nuo mokesčio, ir kitas asmenines mokesčių lengvatas (pavyzdžiui, mokesčio lengvatą už ilgalaikius indėlius, t. y. pagal gyvybės draudimo sutartį sumokėtas įmokas, ir mokesčio lengvatą už išlaidas, patirtas siekiant taupyti elektros energiją) dėl to, kad atitinkamais metais taip pat gavo pajamų nuomodamas nekilnojamąjį turtą, kurio savininkas jis yra kitoje valstybėje narėje, ir joje tas turtas buvo apmokestintas?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo

- 18 Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar SESV 45 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį draudžiamos valstybės narės mokesčių teisės normos, kurias taikant šioje valstybėje narėje gyvenantis mokesčių mokėtojas, apskaičiavus jo pajamų mokestį minėtoje valstybėje narėje, praranda dalį jos suteikiamų mokesčių lengvatų dėl to, kad gauna atlyginimą už darbą pagal darbo sutartį kitoje valstybėje narėje, apmokestinamą šioje valstybėje narėje ir atleidžiamą nuo mokesčio gyvenamosios vietos valstybėje narėje remiantis dvišale sutartimi dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo.
- 19 Pirmiausia reikia patikrinti, ar SESV 45 straipsnis taikytinas pagrindinėje byloje.
- 20 Šiuo klausimu reikia priminti, kad remiantis suformuota jurisprudencija visi Sąjungos piliečiai, nepaisant jų gyvenamosios vietos ir pilietybės, kurie naudojami laisvo darbuotojų judėjimo teise ir vykdydami profesinę veiklą kitoje nei jų gyvenamosios vietos valstybėje narėje, patenka į SESV 45 straipsnio taikymo sritį (2017 m. birželio 22 d. Sprendimo *Bechtel*, C-20/16, EU:C:2017:488, 32 punktą ir nurodyta jurisprudencija).
- 21 Nagrinėjama atveju iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad ieškovas pagrindinėje byloje gyvena Belgijoje ir pagrindinėje byloje nagrinėjamais mokestiniais metais dirbo pagal darbo sutartį Liuksemburge.
- 22 Taigi ieškovo pagrindinėje byloje situacija patenka į SESV 45 straipsnio taikymo sritį.
- 23 Padarius šį pirminį patikslinimą reikia priminti, kad, remiantis suformuota jurisprudencija, visos SESV nuostatos laisvo asmenų judėjimo srityje skirtos Sąjungos piliečių visų rūšių profesinės veiklos vykdymui Sąjungos teritorijoje palengvinti ir jomis draudžiamos priemonės, dėl kurių šie piliečiai gali patekti į nepalankią padėtį, kai kitos valstybės narės teritorijoje nori vykdyti ekonominę veiklą (2002 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *de Groot*, C-385/00, EU:C:2002:750, 77 punktą ir nurodyta jurisprudencija; 2017 m. birželio 22 d. Sprendimo *Bechtel*, C-20/16, EU:C:2017:488, 37 punktą ir nurodyta jurisprudencija).
- 24 Taigi pagal SESV 45 straipsnį draudžiamos visos nacionalinės priemonės, kurios gali kliudyti Sąjungos piliečiams pasinaudoti šiame straipsnyje garantuojama pagrindine laisve arba dėl kurių toks naudojimas gali tapti mažiau patrauklus (2019 m. spalio 10 d. Sprendimo *Krah*, C-703/17, EU:C:2019:850, 41 punktą ir nurodyta jurisprudencija).
- 25 Be to, būtent gyvenamosios vietos valstybė narė iš esmės turi suteikti mokesčių mokėtojui visas mokesčių lengvatas dėl jo asmeninės ir šeiminės padėties, nes, išskyrus tam tikras išimtis, ši valstybė narė gali geriausiai įvertinti asmeninę tokio mokesčių mokėtojo galimybę mokėti mokesčius, kurią lemia visos jo pajamos ir profesinė bei šeiminė padėtis, nes toje valstybėje yra jo asmeninių ir turtinių interesų centras (2019 m. kovo 14 d. Sprendimo *Jacob ir Lennertz*, C-174/18, EU:C:2019:205, 26 punktą ir nurodyta jurisprudencija).
- 26 Iš to matyti, kad būtent Belgijos Karalystė, kaip ieškovo pagrindinėje byloje gyvenamosios vietos valstybė narė, turi suteikti jam visas mokesčių lengvatas, susijusias su jo asmenine ir šeimine padėtimi.

- 27 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamas mokesčių lengvatas, t. y. dėl nuo mokesčio atleistos pajamų dalies, ilgalaikių indėlių ir išlaidų, patirtų siekiant taupyti energiją gyvenamosiose patalpose, Teisingumo Teismas pripažino susijusiomis su asmenine ir šeimine mokesčių mokėtojo padėtimi (2019 m. kovo 14 d. Sprendimo *Jacob ir Lennertz*, C-174/18, EU:C:2019:205, 33, 40 ir 41 punktai).
- 28 Pagrindinėje byloje nagrinėjamuose Belgijos mokesčių teisės aktuose numatyta, kad pagal tarptautines sutartis dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo atleistos nuo mokesčio pajamos visų pirma įtraukiamos į mokesčio bazę, kuri padeda nustatyti tarifą, taikytiną neatleistoms nuo mokesčio Belgijos kilmės pajamoms; bazinis mokestis apskaičiuojamas remiantis šia mokesčio baze. Mokesčio lengvatos dėl nuo mokesčio atleistos pajamų dalies, ilgalaikių indėlių ir išlaidų, patirtų siekiant taupyti energiją gyvenamosiose patalpose, vėliau įtraukiamos į bazinį mokestį. Tik pritaikius lengvatas bazinis mokestis, remiantis 1992 m. CIR 155 straipsniu, sumažinamas proporcingai daliai, kurią atitinka pagal tarptautines sutartis dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo atleistos nuo mokesčio pajamos bendroje pajamų sumoje.
- 29 Kaip nusprendė Teisingumo Teismas, įtraukiant mokesčio lengvatą į bazę, apimančią neatleistas nuo mokesčio Belgijos kilmės pajamas ir pajamas, atleistas nuo mokesčio pagal tarptautines sutartis dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo, ir tik vėliau iš mokesčio atskaičiuojant dalį, kurią pastarosios sudaro bendroje pajamų sumoje, kuri yra mokesčio bazė, dėl šių teisės aktų mokesčių mokėtojas, kaip antai ieškovas pagrindinėje byloje, gali prarasti mokesčių lengvatų dalį, kuri jam būtų visiškai taikoma, jeigu visos jo pajamos būtų Belgijos kilmės ir jeigu mokesčio lengvatos būtų įtrauktos tik į šias pajamas (2019 m. kovo 14 d. Sprendimo *Jacob ir Lennertz*, C-174/18, EU:C:2019:205, 31 punktas).
- 30 Taigi ieškovas pagrindinėje byloje atsidūrė nepalankioje padėtyje, nes nevysiškai pasinaudojo mokesčių lengvatomis, į kurias būtų turėjęs teisę, jeigu visas savo pajamas būtų gavęs Belgijoje (pagal analogiją žr. 2019 m. kovo 14 d. Sprendimo *Jacob ir Lennertz*, C-174/18, EU:C:2019:205, 42 punktą).
- 31 Taigi pagrindinėje byloje nagrinėjamuose teisės aktuose įtvirtintas skirtingas Belgijos Karalystės teritorijoje gyvenančių Sąjungos piliečių mokestinis vertinimas atsižvelgiant į jų pajamų kilmę, dėl kurio Sąjungos piliečiai gali būti atgrasomi naudotis Sutartyje užtikrinamomis pagrindinėmis laisvėmis, ypač SESV 45 straipsnyje garantuojama darbuotojų judėjimo laisve (šiuo klausimu žr. 2019 m. kovo 14 d. Sprendimo *Jacob ir Lennertz*, C-174/18, EU:C:2019:205, 43 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 32 Darytina išvada, kad tokie teisės aktai lemia laisvo darbuotojų judėjimo kliūtį, kuri iš principo draudžiama pagal šį straipsnį.
- 33 Tokia kliūtis leistina, tik jeigu ja siekiama Sutartį atitinkančio teisėto tikslo ir ji pateisinama privalomaisiais bendrojo intereso pagrindais. Tačiau net ir tokiu atveju reikia, kad šios priemonės taikymas būtų tinkamas nagrinėjamam tikslui pasiekti ir neviršytų to, kas būtina norint jį pasiekti (2019 m. kovo 14 d. Sprendimo *Jacob ir Lennertz*, C-174/18, EU:C:2019:205, 44 punktas ir nurodyta jurisprudencija).

- 34 Šiuo atveju Belgijos vyriausybė, kaip ir prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, nepateikia jokio pateisinimo, bet mano, kad pirmasis klausimas iš esmės sutampa su pateiktu byloje, kuriose priimtas 2002 m. gruodžio 12 d. Sprendimas *de Groot* (C-385/00, EU:C:2002:750) ir 2019 m. kovo 14 d. Sprendimas *Jacob ir Lennertz* (C-174/18, EU:C:2019:205), todėl į jį reikia atsakyti teigiamai.
- 35 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pirmąjį klausimą reikia atsakyti, kad SESV 45 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį draudžiamos valstybės narės mokesčių teisės normos, kurias taikant šioje valstybėje narėje gyvenantis mokesčių mokėtojas, apskaičiavus jo pajamų mokestį minėtoje valstybėje narėje, praranda dalį jos teikiamų mokesčių lengvatų dėl to, kad gauna atlyginimą už darbą pagal darbo sutartį kitoje valstybėje narėje, apmokestinamą pastarojoje valstybėje narėje ir atleidžiamą nuo mokesčio pirmojoje valstybėje narėje remiantis dvišale sutartimi dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo.

Dėl antrojo klausimo

- 36 Antruoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar atsakymui į pirmąjį klausimą turi įtakos aplinkybė, kad atitinkamas mokesčių mokėtojas negauna reikšmingų pajamų gyvenamosios vietos valstybėje narėje, tačiau ji vis dėlto gali suteikti jam nagrinėjamas mokesčių lengvatas.
- 37 Remiantis suformuota jurisprudencija pareiga atsižvelgti į asmeninę ir šeimines padėtis gali tekti darbo vietos valstybei narei, tik jei mokesčių mokėtojas gauna visas ar beveik visas savo apmokestinamas pajamas iš joje vykdomos veiklos ir negauna reikšmingų pajamų savo gyvenamosios vietos valstybėje, todėl ši negali jam taikyti lengvatų, atsižvelgdama į asmeninę ir šeimines padėtis (2017 m. birželio 22 d. Sprendimo *Bechtel*, C-20/16, EU:C:2017:488, 56 punktą ir nurodyta jurisprudencija).
- 38 Teisingumo Teismas pažymėjo, kad kitaip būtų tuomet, jeigu paaiškėtų, kad atitinkamas mokesčių mokėtojas savo gyvenamosios vietos valstybėje narėje negavo jokių pajamų arba gavo tokias nedideles pajamas, kad ši valstybė negali jam suteikti lengvatų, kurios taikomos atsižvelgus į visas jo pajamas ir asmeninę bei šeimines padėtis (2017 m. vasario 9 d. Sprendimo *X*, C-283/15, EU:C:2017:102, 39 punktą).
- 39 Faktiškai lemiamas kriterijus yra valstybės narės negalėjimas dėl nepakankamų apmokestinamųjų pajamų mokesčių tikslais atsižvelgti į asmeninę ir šeimines mokesčių mokėtojo padėtis, nors dėl pakankamų pajamų kitur į tai atsižvelgti galima (2017 m. vasario 9 d. Teisingumo Teismo Sprendimas *X*, C-283/15, EU:C:2017:102, 42 punktą).
- 40 Vis dėlto akivaizdu, kad taip nėra pagrindinėje byloje, nes iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad, neatsižvelgiant į ieškovo pagrindinėje byloje gyvenamosios vietos valstybėje narėje gautų pajamų dydį ir jų dalį visų pajamų atžvilgiu, šių pajamų pakanka, kad ši valstybė narė galėtų jas apmokestinti ir suteikti jam lengvatas, kaip antai pagrindinėje byloje nagrinėjamas mokesčio lengvatas, atsižvelgiant į jo asmeninę ir šeimines padėtis.
- 41 Taigi, nors ieškovas pagrindinėje byloje didžiausią dalį savo pajamų gauna Liuksemburge, iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad jis turi pakankamai pajamų Belgijoje, kad pastarojoje valstybėje narėje būtų galima atsižvelgti į jo asmeninę ir šeimines padėtis siekiant jam suteikti mokesčių lengvatas.

42 Šiomis aplinkybėmis į antrąjį klausimą reikia atsakyti taip: aplinkybė, kad atitinkamas mokesčių mokėtojas negauna reikšmingų pajamų gyvenamosios vietos valstybėje narėje, neturi įtakos atsakymui į pirmąjį klausimą, nes ši valstybė narė gali jam suteikti nagrinėjamas mokesčių lengvatas.

Dėl trečiojo klausimo

43 Trečiuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar į pirmąjį klausimą pateiktam atsakymui turi įtakos aplinkybė, kad pagal dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartį tarp gyvenamosios vietos valstybės narės ir darbo vietos valstybės narės atitinkamas mokesčių mokėtojas, apmokestinant antrojoje valstybėje narėje jo gautas pajamas, pasinaudojo mokesčių lengvatomis, numatytomis jos mokesčių teisės aktuose, tačiau šios mokesčių lengvatos neapima kai kurių iš jų, į kurias jis iš principo turi teisę pirmojoje valstybėje narėje.

44 Šiuo klausimu reikia priminti, kad, nesant Sąjungos vienodinimo ar derinimo priemonių, valstybės narės gali dvišalėmis ar daugiašalėmis dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartimis pakeisti sąsają tarp gyvenamosios vietos valstybės atsižvelgimo, viena vertus, į visas jos rezidentų pajamas ir, kita vertus, į jų bendrą asmeninę ir šeiminingą padėtį. Taigi pagal sutartį gyvenamosios vietos valstybei narei gali būti netaikoma pareiga visiškai atsižvelgti į jos teritorijoje gyvenančių mokesčių mokėtojų, dalį savo ekonominės veiklos vykdančių kitoje valstybėje narėje, asmeninę ir šeiminingą padėtį (2002 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *de Groot*, C-385/00, EU:C:2002:750, 99 punktas).

45 Be to, gyvenamosios vietos valstybė narė gali būti atleista nuo šios pareigos, jeigu konstatuoja, kad net neatsižvelgiant į jokiais sutartis viena arba kelios darbo vietos valstybės narės jose apmokestinamoms pajamoms taiko lengvatas, susijusias su atsižvelgimu į šiose valstybėse narėse negyvenančių, tačiau jose apmokestinamąsias pajamas gaunančių mokesčių mokėtojų asmeninę ir šeiminingą padėtį (2002 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *de Groot*, C-385/00, EU:C:2002:750, 100 punktas).

46 Vis dėlto dvigubo apmokestinimo panaikinimo mechanizmai arba nacionalinės mokesčių sistemos, kuriomis panaikinamas arba sušvelninamas dvigubas apmokestinimas, turi užtikrinti atitinkamų valstybių mokesčių mokėtojams, kad apskritai bus tinkamai atsižvelgta į visą jų asmeninę ir šeiminingą padėtį, nesvarbu, kaip atitinkamos valstybės narės pasidalijo šią pareigą, kad nesukurtų su Sutarties nuostatomis dėl laisvo darbuotojų judėjimo nesuderinamo skirtingo vertinimo, kurio visiškai nelemia nacionalinių mokesčių teisės aktų skirtumai (2002 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *de Groot*, C-385/00, EU:C:2002:750, 101 punktas; 2013 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Imfeld ir Garcet*, C-303/12, EU:C:2013:822, 70 punktas).

47 Nagrinėjamu atveju, viena vertus, reikia pažymėti, kad iš Belgijos ir Liuksemburgo sutarties dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo nuostatų nematyti, kad pagal šią sutartį Belgijos Karalystė būtų atleista nuo pareigos visiškai atsižvelgti į jos teritorijoje gyvenančių mokesčių mokėtojų, kurie dalį savo ekonominės veiklos vykdo Liuksemburge, asmeninę ir šeiminingą padėtį.

48 Iš tiesų šios sutarties 24 straipsnio 4 dalies a punkte numatyta, kad į atitinkamo mokesčių mokėtojo asmeninę ir šeiminingą padėtį atsižvelgiama tik siekiant nustatyti vidutinį mokesčio tarifą, taikomą Liuksemburge apmokestinamoms jo pajamoms, tačiau Belgijos Karalystė neatleidžiama nuo šios pareigos.

- 49 Kita vertus, pagrindinėje byloje nagrinėjamosiose mokesčių teisės normose nenustatyta jokios sąsajos tarp mokesčių lengvatų, kurios pagal tas normas teikiamos mokesčių mokėtojams – atitinkamos valstybės narės rezidentams, ir mokesčių lengvatų, kuriomis jie gali pasinaudoti juos apmokestinant kitoje valstybėje narėje (2013 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Imfeld ir Garcet*, C-303/12, EU:C:2013:822, 73 punktas), nes pirmosios lengvatos iš dalies prarandamos ne dėl lygiaverčių mokesčių lengvatų taikymo Liuksemburge – toks netekimas yra automatinis tuo atveju, kai gaunama pajamų, atleistų nuo mokesčio pagal tarptautines sutartis dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo.
- 50 Be to, atrodo, kad ieškovo pagrindinėje byloje darbo vietos valstybėje narėje tik iš dalies atsižvelgiama į jo asmeninę ir šeiminingą padėtį, nes, kaip matyti iš pačios trečiojo klausimo formuluotės, mokesčių lengvatos, kuriomis jis pasinaudojo, šioje valstybėje narėje apmokestinant joje gautas pajamas, neapima kai kurių iš tų lengvatų, į kurias jis iš principo turi teisę gyvenamosios vietos valstybėje narėje, t. y. Belgijos Karalystėje, ir kurių dalį praranda taikant minėtas teisės normas.
- 51 Šiomis aplinkybėmis nei Belgijos ir Liuksemburgo mokesčių sutartyje naudojami mechanizmai siekiant išvengti dvigubo apmokestinimo, nei pagrindinėje byloje nagrinėjama nacionalinė mokesčių sistema neleidžia Belgijos rezidentus užtikrinti, kad apskritai darbo vietos valstybėje narėje būtų tinkamai atsižvelgta į visą jų asmeninę ir šeiminingą padėtį.
- 52 Taigi į trečiąjį klausimą reikia atsakyti taip: aplinkybė, kad pagal dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartį tarp gyvenamosios vietos valstybės narės ir darbo vietos valstybės narės atitinkamas mokesčių mokėtojas, apmokestinant antroje valstybėje narėje jo gautas pajamas, pasinaudojo mokesčių lengvatomis, numatytomis jos mokesčių teisės aktuose, neturi įtakos atsakymui į pirmąjį klausimą, nes nei šioje sutartyje, nei gyvenamosios vietos valstybės narės mokesčių teisės normose nenumatyta atsižvelgti į šias lengvatas ir jos neapima kai kurių iš šių lengvatų, į kurias šis mokesčių mokėtojas iš principo turi teisę gyvenamosios vietos valstybėje narėje.

Dėl ketvirtąjo klausimo

- 53 Ketvirtuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar atsakymui į pirmąjį klausimą turi įtakos aplinkybė, kad darbo vietos valstybėje narėje atitinkamam mokesčių mokėtojui pritaikytos mokesčio lengvatos suma bent jau lygi mokesčių lengvatų, kurias jis prarado gyvenamosios vietos valstybėje narėje, sumai.
- 54 Šiuo klausimu reikia priminti, kad valstybė narė, siekdama išvengti įsipareigojimų pagal Sutartį, negali remtis tuo, kad egzistuoja lengvata, kurią vienašališkai suteikia kita valstybė narė, šiuo atveju – valstybė narė, kurioje atitinkamas mokesčių mokėtojas dirba ir gauna didžiąją dalį savo pajamų (šiuo klausimu žr. 2013 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Imfeld ir Garcet*, C-303/12, EU:C:2013:822, 61 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 55 Taikant pagrindinėje byloje nagrinėjamas mokesčių teisės normas Belgijoje gyvenantis ir joje apmokestinamas pajamas gaunantis mokesčių mokėtojas, kaip antai BJ, automatiškai praranda dalį mokesčių lengvatų, į kurias iš principo turi teisę pagal tas normas, kai kitoje valstybėje narėje gauna pajamų, kurios Belgijoje atleidžiamos nuo mokesčio pagal sutartį dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo. Neatsižvelgiant į šioje kitoje valstybėje narėje šiam mokesčių

mokėtojui taikomą mokestinį vertinimą, būtent dėl automatinio tokio praradimo pobūdžio, yra pažeidžiama darbuotojų judėjimo laisvė (šiuo klausimu žr. 2013 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Imfeld ir Garcet*, C-303/12, EU:C:2013:822, 62 punktą).

- 56 Taigi siekdama išvengti išipareigojimų, jai tenkančių pagal SESV 45 straipsnį, gyvenamosios vietos valstybė narė negali remtis aplinkybe, kad ji ieškovo pagrindinėje byloje asmeninę ir šeimines padėtį buvo iš dalies atsižvelgta, jo Liuksemburge gautas pajamas apmokestinant šioje valstybėje narėje, ir kad dėl to jis galėjo joje pasinaudoti mokesčių lengvata, nesvarbu, kokia šios lengvatos suma.
- 57 Be to, reikia priminti, kad pagal šio sprendimo 25, 37 ir 46 punktuose primintą jurisprudenciją gyvenamosios vietos valstybė narė ir prireikus darbo vietos valstybė narė turi užtikrinti savo mokesčių mokėtojams, kad bus tinkamai atsižvelgta į visą jų asmeninę ir šeimines padėtį.
- 58 Iš aplinkybės, kad Liuksemburge ieškovui pagrindinėje byloje mokestis buvo sumažintas suma, bent jau lygia mokesčių lengvatų, kurias jis prarado Belgijoje, sumai, negalima daryti išvados, kad buvo visiškai atsižvelgta į jo asmeninę ir šeimines padėtį, juo labiau kad į šią situaciją atsižvelgta tik iš dalies, nes šis mokesčio sumažinimas neapima tam tikrų mokesčių lengvatų, į kurias jis iš principo turi teisę Belgijoje.
- 59 Be to, kaip pažymėta šio sprendimo 48 punkte, Belgijos ir Liuksemburgo mokesčių sutarties 24 straipsnio 4 dalies a punkte numatyta, kad į atitinkamo mokesčių mokėtojo asmeninę ir šeimines padėtį atsižvelgiama tik siekiant nustatyti vidutinį mokesčio tarifą, taikomą Liuksemburge apmokestinamoms jo pajamoms.
- 60 Taigi į ketvirtąjį klausimą reikia atsakyti taip: aplinkybė, kad darbo vietos valstybėje narėje atitinkamam mokesčių mokėtojui pritaikytos mokesčio lengvatos suma bent jau lygi mokesčių lengvatų, kurias jis prarado gyvenamosios vietos valstybėje narėje, sumai, neturi įtakos atsakymui į pirmąjį klausimą.

Dėl penktojo klausimo

- 61 Penktuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar SESV 63 straipsnio 1 dalis ir 65 straipsnio 1 dalies a punktas turi būti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiami valstybės narės mokesčių teisės aktai, kuriuos taikant šioje valstybėje narėje gyvenantis mokesčių mokėtojas praranda dalį jos suteiktų mokesčių lengvatų dėl to, kad gauna pajamų iš buto, kurio savininkas jis yra kitoje valstybėje narėje, apmokestinamų pastarojoje valstybėje narėje ir atleistų nuo mokesčio pirmojoje valstybėje narėje pagal dvišalę sutartį dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo.
- 62 Pagal SESV 63 straipsnio 1 dalį draudžiami visi kapitalo judėjimo tarp valstybių narių ir tarp valstybių narių ir trečiųjų šalių apribojimai.
- 63 Šiuo klausimu reikia priminti, kad tarp pagal SESV 63 straipsnio 1 dalį draudžiamų priemonių, kaip laisvo kapitalo judėjimo apribojimų, yra tos, kurios atgraso vienos valstybės narės rezidentus investuoti į nekilnojamąjį turtą kitose valstybėse narėse (2018 m. balandžio 12 d. Sprendimo *Komisija / Belgija*, C-110/17, EU:C:2018:250, 40 punktas ir nurodyta jurisprudencija).
- 64 Iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad pagrindinėje byloje nagrinėjama mokestiniais metais BJ gavo pajamų iš Liuksemburge esančio buto, kaip gyvenamosios patalpos, nuomos.

- 65 Taigi SESV 63 straipsnis taikytinas pagrindinėje byloje.
- 66 Šiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad pagrindinėje byloje nagrinėjami mokesčių teisės aktai, be kita ko, išdėstyti šio sprendimo 28 punkte, taikomi visoms pajamoms, atleistoms nuo mokesčio pagal tarptautinę sutartį dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo.
- 67 Pagal Belgijos ir Liuksemburgo mokesčių sutartį pajamos iš Liuksemburge esančio nekilnojamojo turto apmokestinamos šioje valstybėje narėje ir atleidžiamos nuo mokesčio Belgijoje.
- 68 Vis dėlto taip pat, kaip ir pajamų, kurias ieškovas pagrindinėje byloje gavo iš savo profesinės veiklos Liuksemburge, atveju, įtraukiant mokesčio sumažinimą į bazę, apimančią neatleistas nuo mokesčio Belgijos kilmės pajamas ir pagal tarptautines sutartis dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo atleistas nuo mokesčio pajamas, ir tik vėliau iš mokesčio atskaičius dalį, kurią jos sudaro bendroje pajamų sumoje, kuri yra mokesčio bazė, pagrindinėje byloje nagrinėjamų mokesčių teisės normų taikymas taip pat lemtų ieškovui pagrindinėje byloje nepalankią padėtį, nes dėl jų šis asmuo prarastų dalį mokesčių lengvatų, į kurias turėtų teisę, jeigu visas savo pajamas iš nekilnojamojo turto gautų iš Belgijoje esančio nekilnojamojo turto.
- 69 Taigi šiose teisės normose įtvirtintas skirtingas mokesčių mokėtojų, Belgijos rezidentų, vertinimas atsižvelgiant į tai, ar jie gauna pajamų iš Belgijoje, ar kitoje valstybėje narėje esančio nekilnojamojo turto, galintis juos atgrasyti nuo investicijų į nekilnojamąjį turtą kitose valstybėse narėse nei Belgijos Karalystė.
- 70 Taigi šiomis nuostatomis apribojamas laisvas kapitalo judėjimas, o tai iš principo draudžiama pagal SESV 63 straipsnio 1 dalį.
- 71 SESV 65 straipsnio 1 dalies a punkte nustatyta, kad SESV 63 straipsnio nuostatomis nepažeidžiama valstybių narių teisė taikyti atitinkamas savo mokesčių įstatymų nuostatas, pagal kurias skiriami mokesčių mokėtojai dėl jų skirtingos padėties gyvenamosios vietos arba kapitalo investavimo vietos atžvilgiu.
- 72 Ši nuostata, kuria nukrypstama nuo laisvo kapitalo judėjimo, turi būti aiškinama siaurai. Todėl ji negali būti aiškinama taip, kad kiekvienas mokesčių teisės aktas, kuriame daromas skirtumas tarp mokesčių mokėtojų dėl jų gyvenamosios vietos arba dėl valstybės narės, kur jie investuoja savo kapitalą, automatiškai yra suderinamas su Sutartimi (2014 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Verest ir Gerards*, C-489/13, EU:C:2014:2210, 26 punktas ir nurodyta jurisprudencija).
- 73 Iš tiesų minėta nukrypti leidžianti nuostata savo ruožtu yra ribojama SESV 65 straipsnio 3 dalimi, kurioje numatyta, kad šio straipsnio 1 dalyje nurodytos nacionalinės teisės nuostatos „neturi sudaryti laisvo kapitalo judėjimo ir mokėjimų, kaip nustatyta 63 straipsnyje, savavališko diskriminavimo ar užslėpto apribojimo“ (2014 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Verest ir Gerards*, C-489/13, EU:C:2014:2210, 27 punktas ir nurodyta jurisprudencija).
- 74 Remiantis suformuota jurisprudencija, reikia skirti pagal SESV 65 straipsnio 1 dalies a punktą leidžiamą skirtingą vertinimą nuo pagal SESV 65 straipsnio 3 dalį draudžiamos diskriminacijos. Tam, kad nacionaliniai mokesčių teisės aktai galėtų būti laikomi suderinamais su laisvą kapitalo judėjimą reglamentuojančiomis Sutarties nuostatomis, reikia, kad šis skirtingas vertinimas būtų susijęs su objektyviai skirtingomis situacijomis arba pateisinamas privalomuoju bendrojo intereso pagrindu (2018 m. balandžio 12 d. Sprendimo *Komisija / Belgija*, C-110/17, EU:C:2018:250, 55 punktas ir nurodyta jurisprudencija).

- 75 Nagrinėjama atveju reikia pažymėti, pirma, kad pagal kartu aiškinamas Belgijos ir Liuksemburgo mokesčių sutarties 6 straipsnio ir 23 straipsnio 2 dalies 1 punkto ir 1992 m. CIR 155 straipsnio nuostatas Belgijos Karalystė numatė Belgijos mokesčių rezidentams atleidimo nuo mokesčio metodą su „progresyvumo išlyga“, pagal kurią, jeigu pajamos iš Liuksemburge esančio nekilnojamojo turto yra apmokestinamos šioje valstybėje narėje ir atleidžiamos nuo mokesčio Belgijoje, į šias pajamas atsižvelgiama nustatant Belgijoje apmokestinamoms pajamoms taikomą tarifą.
- 76 Šis metodas leidžia užtikrinti, kad į mokesčių mokėtojo pajamas, kurios atleidžiamos nuo mokesčio gyvenamosios vietos valstybėje narėje, ji vis dėlto galėtų atsižvelgti, taikydama progresyvumo taisyklę, kai apskaičiuoja mokesčio už likusias mokesčio mokėtojo pajamas sumą (šiuo klausimu žr. 2014 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Verest ir Gerards*, C-489/13, EU:C:2014:2210, 30 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 77 Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs: tokiu reglamentavimu siekiama išvengti to, kad mokesčių mokėtojo, kuris yra nekilnojamojo turto kitoje valstybėje narėje savininkas, apmokestinamosioms pajamoms gyvenamosios vietos valstybėje narėje būtų taikomas mažesnis mokesčio tarifas nei tas, kuris taikomas mokesčių mokėtojų, kurie yra panašaus turto gyvenamosios vietos valstybėje savininkai, pajamoms (2014 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Verest ir Gerards*, C-489/13, EU:C:2014:2210, 31 punktas).
- 78 Taigi atsižvelgiant į šį tikslą mokesčių mokėtojų, įsigijusių nekilnojamojo turto gyvenamosios vietos valstybėje narėje, padėtis yra panaši į mokesčių mokėtojų, įsigijusių tokio turto kitoje valstybėje narėje, padėtį (2014 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Verest ir Gerards*, C-489/13, EU:C:2014:2210, 32 punktas).
- 79 Antra, Belgijos vyriausybė, kaip ir prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, nenurodė jokie privalomojo bendrojo intereso pagrindo, kuriuo būtų galima pateisinti pagrindinėje byloje nagrinėjamuose teisės aktuose įtvirtintą skirtingą šių dviejų mokesčių mokėtojų kategorijų vertinimą.
- 80 Šiomis aplinkybėmis nacionalinės mokesčių teisės normos, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, negali būti laikomos suderinamomis su Sutarties nuostatomis dėl laisvo kapitalo judėjimo, visų pirma su SESV 63 straipsnio 1 dalimi ir 65 straipsnio 1 dalies a punktu.
- 81 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į penktąjį klausimą reikia atsakyti: SESV 63 straipsnio 1 dalis ir 65 straipsnio 1 dalies a punktas turi būti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiami valstybės narės mokesčių teisės aktai, kuriuos taikant šioje valstybėje narėje gyvenantis mokesčių mokėtojas praranda dalį jos teikiamų mokesčių lengvatų dėl to, kad gauna pajamų iš buto, kurio savininkas jis yra kitoje valstybėje narėje, apmokestinamų pastarojoje valstybėje narėje ir atleidžiamų nuo mokesčio pirmojoje valstybėje narėje pagal dvišalę sutartį dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 82 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikuso teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti tas teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

- 1. SESV 45 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį draudžiamos valstybės narės mokesčių teisės normos, kurias taikant šioje valstybėje narėje gyvenantis mokesčių mokėtojas, apskaičiavus jo pajamų mokesčių minėtoje valstybėje narėje, praranda dalį jos teikiamų mokesčių lengvatų dėl to, kad gauna atlyginimą už darbą pagal darbo sutartį kitoje valstybėje narėje, apmokestinamą pastarojoje valstybėje narėje ir atleidžiamą nuo mokesčio pirmojoje valstybėje narėje remiantis dvišale sutartimi dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo.**
- 2. Aplinkybė, kad atitinkamas mokesčių mokėtojas negauna reikšmingų pajamų gyvenamosios vietos valstybėje narėje, neturi įtakos atsakymui į pirmąjį prejudicinį klausimą, nes ši valstybė narė gali jam suteikti nagrinėjamas mokesčių lengvatas.**
- 3. Aplinkybė, kad pagal dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartį tarp gyvenamosios vietos valstybės narės ir darbo vietos valstybės narės atitinkamas mokesčių mokėtojas, apmokestinant antrojoje valstybėje narėje jo gautas pajamas, pasinaudojo mokesčių lengvatomis, numatytomis jos mokesčių teisės aktuose, neturi įtakos atsakymui į pirmąjį prejudicinį klausimą, nes nei šioje sutartyje, nei gyvenamosios vietos valstybės narės mokesčių teisės normose nenumatyta atsižvelgti į šias lengvatas ir jos neapima kai kurių iš šių lengvatų, į kurias šis mokesčių mokėtojas iš principo turi teisę gyvenamosios vietos valstybėje narėje.**
- 4. Aplinkybė, kad darbo vietos valstybėje narėje atitinkamam mokesčių mokėtojui pritaikytos mokesčio lengvatos suma bent jau lygi mokesčių lengvatų, kurias jis prarado gyvenamosios vietos valstybėje narėje, sumai, neturi įtakos atsakymui į pirmąjį prejudicinį klausimą.**
- 5. SESV 63 straipsnio 1 dalis ir 65 straipsnio 1 dalies a punktas turi būti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiami valstybės narės mokesčių teisės aktai, kuriuos taikant šioje valstybėje narėje gyvenantis mokesčių mokėtojas praranda dalį jos teikiamų mokesčių lengvatų dėl to, kad gauna pajamų iš buto, kurio savininkas jis yra kitoje valstybėje narėje, apmokestinamų pastarojoje valstybėje narėje ir atleidžiamų nuo mokesčio pirmojoje valstybėje narėje pagal dvišalę sutartį dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo.**

Parašai.